

Milosrdenstvo voči kajúcnikom (sv. Maxim Vyznavač)

Napísal Balek Robert
Piatok, 26 Marec 2010 15:13

Hlásatelia pravdy a služobníci Božej milosti, všetci, čo nám od počiatku až po naše dni, každý vo svojom čase, vysvetľovali Božiu spasiteľnú vôľu, hovoria, že Bohu nie je nič také milé, nič nemá tak rád, ako keď sa k nemu ľudia obrátia úprimným pokáním.

A ukázal, že to zo všetkého najvynikajúcejšie, božské Slovo Boha a Otca (to prvé a jediné oplývajúce nekonečnou dobrotou) sa nevýslovne blahosklonne znížilo k nám a láskavo žilo s nami v tele. V ňom robilo, trpelo a povedalo všetko, čo bolo treba, aby nás zmierilo s Bohom a Otcom, lebo sme boli jeho nepriateľmi a protivníkmi, a aby nás znova uviedlo do blaženého života, z ktorého sme boli vylúčení.

Ježiš nielenže nás zázračne uzdravil z chorôb, vzal na seba našu bezmocnosť v utrpení a smrťou na kríži zaplatil náš dlh, akoby bol sám vinný, hoci bol bez akejkoľvek viny, a oslobodil nás od mnohých a hrozných priestupkov, ale vo svojom mnohostrannom učení nám dal aj radu, aby sme sa mu stali rovnými ušľachtilejším ľudským postojom a dokonalou vzájomnou láskou. Preto hovoril: „Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov, aby sa kajali.“ A: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí.“ Ďalej vravel, že prišiel hľadať ovcu, čo sa stratila, a že bol poslaný k ovciam strateným z domu Izraela. A podobenstvom o drachme trochu tajomnejšie naznačil, že prišiel zachrániť Boží obraz, ktorý sa váľal v smradľavej špine hriechov. Vraví: „Veru, hovorím vám: V nebi je radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie.“

Preto vínom, olejom a obväzmi ošetril toho, čo padol do rúk zbojníkom, ktorí ho celkom obrali o šaty, dorážali a nechali polomŕtveho; vyložil ho na svoje dobytča a zaviezol do hostinca, aby sa oň starali; zaplatil, koľko bolo treba za jeho opateru, ba sľúbil, že ak by sa naňho vynaložilo viac, doplatí, keď sa bude vracat'.

Preto hovoril o najlepšom otcovi, ktorý sa sklonil k márnوترatnému synovi, keď prichádzal späť, objal toho, čo sa kajúčne vracal k nemu, znova ho ozdobil odznakmi otcovej slávy a nevyčítal mu nič z toho, čo predtým popáchal.

A tak ani ovečku, ktorá sa oddelila od Božej stovky a ktorú on našiel blúdiť po vrchoch a

Milosrdenstvo voči kajúcnikom (sv. Maxim Vyznavač)

Napísal Balek Robert

Piatok, 26 Marec 2010 15:13

kopcoch, nevrátil bitkou a s vyhrážkami do ovčince, ani jej nespôsobil bolesť, ale si ju vyložil na vlastné plecia a súcitne bez úrazu priniesol medzi ostatné ovce.

A preto volal: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení v srdci, a ja vás posilním.“ A: „Vezmite na seba moje jarmo.“ Jarmom tu volá prikázania alebo život založený na evanjeliových zásadách, bremenom zasa pokánie, lebo hovorí: „Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.“

A zasa učí o Božej spravodlivosti a добрote, keď prikazuje: „Budte svätí, budte dokonalí, budte milosrdní ako váš nebeský Otec.“ A ešte: „Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im.“

Z Listov svätého opáta Maxima Vyznávača
(Epist. II: PG 91, 454-455)